Kewwade ning süggise-aial käiwad ennam tõbbed kui mu aial; se tulleb ilmast. Talwel kui Ma on kowwa, siis külma ilmaga sa olled prisk ning terwe. Agga kui ilm lähhäb pehmemaks kewwade pole; kui Ma lähhäb lahti; kui se wesi mis temma sees maggab, hakkab uddo sees kõrgeks tousma; kui ühhel päwal on külm, teisel soe, kolmandamal resse ilm, siis kül pea so terwis woib sada rikkutud: keige-ennamiste külma wihma aial. Meie tunneme siis et ihho jääb raskeks. Need, kelle werri ep olle nitte õige terwe, ehk kelle sissekond on sant, need tundwad luwallo, süddame-wallo, pea-wallo; need jäwad tõbbiseks. Ka need külmad õõd tewad paljo kurja, sest et nemmad kinni piddawad higgi ihho sees; se läbbi hakkab köht wallutama ja passandama. Kui se külm ning resse ilm lähhäb kopso pole, siis tullewad sulle rinna-tõbbed, köhha, pisti tõbbi, -ning ta panneb rinnust kinni.

Suwwel soia kuiwa ilmaga ep olle nitte ni paljo haigussi kuulda; need mis siis on, need tullewad sest pallawussest, mis